2024(2)THCR

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము, హైదరాబాద్

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి సుజోయ్ పాల్

మరియు

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి నామవరపు రాజేశ్వర్ రావు

M.A.C.M.A.No.2875 of 2019

తీర్పు తేదీ : 28.06.2024

రాయల్ సుందరం జనరల్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

వర్సెస్

చింతల రాముదు మరియు ఇతరులు

తీర్పు: (గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి నామవరపు రాజేశ్వర్ రావు గారి ద్వారా)

వరంగల్ లోని మోటారు యాక్సిడెంట్ క్లెయిమ్స్ ట్రిబ్యునల్-కమ్-ఐదవ అదనపు జిల్లా న్యాయమూర్తి -II- FTC చైర్మన్ ఫైలుపై M.V.O.P.నెం.1042/2017 18.02.2019న జారీ చేసిన ఉత్తర్వు మరియు డిక్రీతో ఆగ్రహించిన పిటిషనర్-ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ ఈ మోటారు యాక్సిడెంట్ సివిల్ ఇతర అప్పీలును దాఖలు చేసింది (సంక్షిప్తంగా 'ట్రిబ్యునల్').

2. వెసులు బాటు కోసం, ఆయా పక్షాలను ట్రిబ్యునల్ ముందు నియమించబడినవిగా సూచిస్తారు.

3. ఈ కేసుకు సంబంధించిన సంక్షిప్త వివరాలు ఇలా ఉన్నాయి.

27.08.2017 నాడు, సుమారు 06:00 గంటలకు, మృతుడు-చింతల గట్టయ్య, జనగాంలోని తన ఇంటి నుండి ఒక కార్యక్రమానికి హాజరయ్యేందుకు నంబర్ గల TS-08-UA-9952 నంబర్ గల ట్యాక్సీలో అతని కుమారుడు చింతల అశోక్ మరియు అల్లుడు శాకాపురం సామయ్య మరియు చింతల శ్రీహరితో పాటు తిరుమలగిరి జిల్లా, నాగారం మండలం, ఫణిగిరికి బయలుదేరారు. కార్యక్రమానికి హాజరైన అనంతరం తిరిగి జనగామకు చేరుకుని ఫణిగిరి గ్రామ శివారులోని సీఎస్ ఐ హాస్టల్ వద్దకు చేరుకోగా, కారు డ్రైవర్ షకాపురం గణేష్ అతివేగంగా, నిర్లక్ష్యంగా కారును నడుపుతూ చెట్టును ఢీకొనడంతో వారు రోడ్డుపై పడిపోయారు. మరణించిన వ్యక్తికి తీవ్ర

గాయాలు కాగా, ఇతర ఖైదీలకు కూడా సాధారణ మరియు తీవ్రమైన గాయాలు అయ్యాయి. తిరుమలగిరిలో ప్రథమ చికిత్స చేసిన అనంతరం వైద్యుల సూచన మేరకు మృతుడిని మెరుగైన వైద్యం కోసం తిరుమలగిరి ప్రభుత్వాసుపత్రి నుండి జనగామ ప్రభుత్వ ఏరియా ఆసుపత్రికి తరలించారు.జనగామ ప్రభుత్వ ఏరియా ఆసుపత్రిలో చికిత్స పొందుతూ 27.08.2017న రాత్రి 8.30 గంటలకు మృతి చెందాడు.

4. ఫణిగిరికి చెందిన VRA గండమల్ల శోభన్ బాబు ఇచ్చిన ఫిర్యాదు ఆధారంగా, నేరం చేసిన వాహనం డ్రైవర్‌పై IPC సెక్షన్ 337 కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి Cr.No.36/2017 లో పోలీసులు కేసు నమోదు చేశారు. అనంతరం మృతుడి మరణవార్త తెలుసుకున్న పోలీసులు సెక్షన్ 337 IPC నుంచి సెక్షన్ 304-A IPC గా మార్చారు. అందువల్ల మృతుడి మరణానికి రూ.25 లక్షల పరిహారం చెల్లించాలని పిటిషనర్లు క్లెయిమ్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

5. ట్రిబ్యునల్ ముందు మొదటి ప్రతివాది కౌంటర్ దాఖలు చేయడంలో విఫలం కావడంతో కౌంటర్ దాఖలు చేసే హక్కును కోల్పోయారు. ప్రతివాది నెం.2 ఎక్స్ పార్టేగా మిగిలిపోయాడు.

6. క్లెయిమ్ పిటిషన్‌లోని ఆరోపణలను తిరస్కరిస్తూ ప్రతివాది నం.3 కౌంటర్ అఫిడవిట్ దాఖలు చేశారు.

7. పిటిషనర్ల కేసును నిరూపించడానికి PWs.1 మరియు 2 విచారించబడ్డారు మరియు Exs.A1 నుండి A12 వరకు గుర్తించబడ్డాయి. ప్రతివాదుల తరపున ఎటువంటి మౌఖిక ఆధారాలు ఇవ్వబడలేదు, కానీ బీమా పాలసీ యొక్క Ex.B1-కాపీగుర్తించబడింది.

8. రికార్డుల్లో ఉన్న మౌఖిక మరియు, డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ట్రిబ్యునల్ పిటిషన్ దాఖలు చేసిన తేదీ నుంచి విచారణ తేదీ వరకు ఏడాదికి 9 శాతం చొప్పున ఖర్చులు, వడ్డీతో కలిపి రూ.59,30,000/- (రూ.59 లక్షల ముప్పై వేలు మాత్రమే) మంజూరు చేస్తూ క్లెయిమ్ పిటిషన్ ను అనుమతించింది. ప్రతివాది నెం.1 నుండి 3 వరకు ఉమ్మడిగా మరియు అనేకంగా ఇవ్వబడ్డ మొత్తాన్ని చెల్లించడానికి బాధ్యత వహిస్తారు. క్లెయిమ్ పిటిషన్ కేవలం రూ.25,00,000/-కు మాత్రమే దాఖలు చేసినప్పటికీ ట్రిబ్యునల్ రూ.59,30,000/-కు అనుమతించింది. దీనిని సవాలు చేస్తూ ప్రతివాది నెం.3/ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ ప్రస్తుత అప్పీలును దాఖలు చేసింది.

9. అప్పిలెంట్-ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీకి చెందిన న్యాయవాది శ్రీ ఎ. రామకృష్ణా రెడ్డి మరియు శ్రీ వై. స్వరూప్ సాయి, శ్రీ C.M.R.వేలుకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న న్యాయవాది, ప్రతివాది Nos.1 నుండి 4 వరకు న్యాయవాది వాదనలు విన్నాము మరియు రికార్డును పరిశీలించాము.

10. ఫాస్ట్ ఫుడ్ టిఫిన్ సెంటర్ Ex.A -7 ఒరిజినల్ లైసెన్స్, శాకాపురం సాంబయ్య మరియు మృతుడికి సంబంధించిన Ex.A -8-భాగస్వామ్య పత్రాన్ని దాఖలు చేయడం మినహా, మృతుడు జీతం మరియు లాభాలలో 50 శాతంతో సహా నెలకు రూ.40,000/- సంపాదిస్తున్నాడని చూపించడానికి ఇతర మౌఖిక లేదా డాక్యుమెంటరీ ఆధారాలు సమర్పించలేదని పిటిషనర్-ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. మృతుడు, మరియు శాకాపురం సాంబయ్య ఈ వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించి ప్రమాదం జరిగిన తేదీ నాటికి వ్యాపారం నడుపుతున్నారని పిటిషనర్ల వాదనల్లో కానీ, పిటిషనర్ల సాక్ష్యాల్లో కానీ ఎటువంటి ప్రస్తావన లేదు.

11. సరైన సాక్ష్యాధారాలు లేకుండా ట్రిబ్యునల్ మృతుడి ఆదాయంగా నెలకు రూ.40,000 తీసుకోకూడదని అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. Ex.A-8 భాగస్వామ్య పత్రాన్ని 19.05.2017 న అమలు చేశారని, 27.08.2017 న, అంటే దస్తావేజు అమలు చేసిన మూడు నెలల్లోనే మృతుడి ప్రమాదం మరియు మరణం జరిగిందనే వాస్తవాన్ని గుర్తించడంలో ట్రిబ్యునల్ విఫలమైంది. ఫాస్ట్ ఫుడ్ సెంటర్ అమ్మకాలు, కొనుగోళ్లు, మృతుడు అందుకున్న పారితోషికం, మరియు లాభనష్టాల ఖాతాలకు సంబంధించి పిటిషనర్లు ఎటువంటి లెక్కలు సమర్పించలేదు. సాక్ష్యాధారాలు లేనప్పుడు, పిటిషనర్ల స్వీయ వాంగ్మూలంపై ఆధారపడటం, మరియు మృతుడి ఆదాయాన్ని నెలకు రూ.40,000/- గా తీసుకొని మరియు దానిపై పరిహారాన్ని లెక్కించడం చాలా అధికంగా మరియు నిర్ణయించిన చట్టానికి విరుద్ధంగా ఉన్నందున, మరియు అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులను కొట్టివేయడం జరిగింది.

12. ఈ కేసు ప్రయోజనం కోసమే Ex.A-8 ఉనికిలోకి తీసుకువచ్చిన విషయాన్ని ట్రిబ్యునల్ గుర్తించడంలో విఫలమైందని అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. ఈ భాగస్వామ్య పత్రంతో సంబంధం ఉన్న ఏ వ్యక్తినీ, అంటే ఆ దస్తావేజును అమలు చేసిన మరో భాగస్వామిని, ఆ దస్తావేజు అమలు సమయంలో అక్కడ ఉన్న సాక్షులను విచారించలేదు. అందువల్ల, యునైటెడ్ ఇండియా ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ మహమ్మద్ ఖాజా రసూల్ సయ్యే కేసులో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన చట్టానికి విరుద్ధంగా, ఈ కేసు ఉద్దేశ్యం కోసం దీనిని ఉనికిలోకి తీసుకువచ్చారని స్పష్టమవుతోంది, దీనిలో ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> "... అందువల్ల, ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ కింద అందించిన పద్ధతిలో ఏదైనా పార్టీలు సమర్పించిన ఏదైనా పత్రాన్ని తప్పనిసరిగా నిరూపించాల్సిన అవసరం ఉంది. వీటిలో చాలా సందర్భాలలో, దావాదారులు వైద్యులు మరియు ఆసుపత్రులు జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రాలు మరియు డిశ్చార్జ్ కార్డులు మొదలైనవాటిని మరియు వారు చేసిన ఖర్చులకు సంబంధించిన బిల్లులను కూడా ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ కింద అందించిన పద్ధతిలో రుజువు

చేయాల్సిన విధంగా అవసరం ఉంది. 1971 S.C. 1856 లో నివేదించిన నిర్ణయం ప్రకారం దావాదారుల ద్వారా డాక్యుమెంట్లను మార్క్ చేయడం ఆ పత్రాలకు రుజువు కాదు. వీటిలో చాలా కేసుల్లో, అవసరమైన సమర్థులైన సాక్షులను ప్రవేశపెట్టడానికి తీవ్రమైన ప్రయత్నం జరగదు. వైద్యులు జారీ చేసిన ధ్రువీకరణ పత్రాలు, మరియు బిల్లులు మొదలైన వాటిని ఒకసారి పరిశీలించాల్సిన అవసరం లేదని హక్కుదారుల తరఫున కోరుతున్నారు. సాక్ష్యాల చట్టం నిబంధనల ప్రకారం న్యాయస్థానంలో వైద్య సాక్ష్యం లేదా ఇతర సాక్ష్యాల మధ్య వ్యత్యాసం లేనందున అటువంటి వాదనను అంగీకరించలేము. దావాదారుల తరఫున పేర్కొన్న వాదనను మొత్తం మీద తిరస్కరించాలి. అందువల్ల సరైన సాక్షుల ద్వారా పత్రాలకు సంబంధించి ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలు లేనప్పుడు సమర్పించిన పత్రాలను అంగీకరించలేమని, కోర్టుపై ఆధారపడలేమని తప్పనిసరిగా నిర్ధారించాలి... ".

13. ట్రిబ్యునల్ తనకు తెలిసిన కారణాలతో మృతుడి ఆదాయాన్ని నెలకు రూ.40,000/- గా తప్పుగా తీసుకుందని, ఇది చాలా మితిమీరినదని, ఎటువంటి ఆధారం లేకుండా ఉందని అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదించారు.

14. పిటిషనర్ నెం.2 మరియు 4లు మృతుడి వివాహిత కూతుళ్లు అని ట్రిబ్యునల్ చూడాల్సిందని అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. తన సోదరీమణులిద్దరికీ వివాహాలు అయ్యాయని, విడివిడిగా నివసిస్తున్నట్లు మృతుడి కుమారుడు PW.2 క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో అంగీకరించాడు. అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ పిటిషనర్ నెం.2 మరియు 4లను మృతుడి ఆదాయంపై ఆధారపడినవారిగా పరిగణించరాదని, మృతుడి వ్యక్తిగత వ్యయంలో 1/4వ వంతుకు బదులుగా 1/3వ వంతు కోత విధించరాదని పేర్కొంది.

15. ట్రిబ్యునల్ సంవత్సరానికి 9% వడ్డీని మంజూరు చేసిందని, ఇది చాలా ఎక్కువని మరియు స్థిర డిపాజిట్లపై జాతీయ బ్యాంకుల్లో మంజూరు చేసిన వడ్డీకి అనుగుణంగా సంవత్సరానికి 6% వడ్డీ ఇవ్వాల్సిందని అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదించారు.

16. మరోవైపు, ట్రిబ్యునల్ తన ముందు ఉంచిన సాక్ష్యాలు మరియు అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, సరైన పరిహారాన్ని మంజూరు చేసిందని ప్రతివాదులు / పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. అందుకని ఇందులో ఈ న్యాయస్థానానికి జోక్యం అవసరం లేదు. అందుకనుగుణంగా అప్పీలును కొట్టివేయాలని అభ్యర్థించారు.

17. వాహనాన్ని డ్రైవర్ అతివేగంగా, నిర్లక్ష్యంగా నడపడం వల్ల ప్రమాదం జరిగిందా లేదా అనే అంశంపై ట్రిబ్యునల్ విచారణ అంశం నెం.1ను రూపొందించి, PW .2 యొక్క సాక్ష్యాలతో పాటు డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలైన Ex.A-1-FIR మరియు Ex.A-10-ఛార్జ్ షీట్ను పరిగణనలోకి తీసుకొని, ప్రమాదానికి గురైన వాహనాన్ని డ్రైవర్ అతివేగంగా మరియు నిర్లక్ష్యంగా నడపడం వల్ల

ప్రమాదం జరిగిందని, పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా, ప్రతివాదులకు వ్యతిరేకంగా ట్రిబ్యునల్ సమాధానమిచ్చింది. అందువల్ల, ప్రమాదానికి గురైన వాహనం డ్రైవర్ అతివేగం, నిర్లక్ష్యంగా నడపడం వల్లనే ప్రమాదం జరిగిందని ట్రిబ్యునల్ నిర్ధారించడంలో జోక్యం చేసుకోవడానికి ఎటువంటి కారణాలు లేవు.

18. ఇప్పుడు పరిహార పరిమాణం విషయానికి వస్తే, మృతుడు వంట చేయడంలో నైపుణ్యం కలిగి ఉన్నాడని, మరియు మృతుడు స్వయం ఉపాధి పొందుతున్నాడని, సుప్రిత ఫాస్ట్ ఫుడ్ మరియు టిఫిన్ సెంటర్లో హెడ్ కుక్ గా నెలకు రూ.15,000/- సంపాదిస్తున్నాడని, వ్యాపార ఆదాయం నెలకు రూ.25,000/- అని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. తదనుగుణంగా మృతుడి ఆదాయాన్ని నెలకు రూ.40,000/- గా నిర్ణయించారు. ప్రస్తుత కేసులో మృతుడికి, శాకాపురం సాంబయ్యకు మధ్య భాగస్వామ్యం ఉందని నిరూపించడానికి Ex.A8 మినహా పిటిషనర్లు ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలు చూపలేదని, యునైటెడ్ ఇండియా ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ మహమ్మద్ ఖాజా రసూల్ సయే కేసులో పేర్కొన్న తీర్పు దృష్ట్యా. కేవలం పత్రాలను దాఖలు చేస్తే సరిపోదని, మరియు సాక్ష్యాధారాల చట్టం 1872లో పొందుపరిచిన విధంగా రుజువు చేయాలని పేర్కొన్న భాగస్వామ్య వ్యాపారం ద్వారా వచ్చే ఆదాయాన్ని నెలకు రూ.25,000/- గా పరిగణించలేమని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. అంతేకాకుండా, భాగస్వామ్య దస్తావేజు అమలు చేసిన తేదీ నుంచి మూడు నెలల వ్యవధిలోనే మృతుడు ప్రమాదానికి గురయ్యాడు. అందువల్ల, మరణించిన వ్యక్తి యొక్క భాగస్వామ్య వ్యాపారం నుండి వచ్చే లాభాలను మనం ఊహించలేము. 2023 సంవత్సరంలో నోషనల్ నెలవారీ ఆదాయాన్ని రూ.15,000/-గా చూపుతూ తెలంగాణ స్టేట్ లీగల్ సర్వీసెస్ అథారిటీ రూపొందించిన నేషనల్ ఇన్ కమ్ చార్ట్ (ముసాయిదా)ను పిటిషనర్-ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ తరపు న్యాయవాది సమర్పించారు. అయితే, ఉపాధి స్వభావం, అంటే నైపుణ్యం కలిగిన కార్మికులు లేదా నైపుణ్యం లేని కార్మికుల గురించి ఈ చార్ట్ లో స్పష్టత లేదు. నైపుణ్యం కలిగిన శ్రామికుడి, నైపుణ్యం లేని శ్రామికుడి నోషనల్ ఆదాయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో వైవిధ్యం ఉండాలి. అందువల్ల, ట్రిబ్యునల్, మరణించిన వ్యక్తి యొక్క నెలవారీ ఆదాయాన్ని రూ.40,000/- గా నిర్ణయించడం ఎక్కువ స్థాయిలో ఉందని, మొత్తం నెలవారీ ఆదాయాన్ని రూ.40,000/-కు బదులుగా రూ.30,000/- గా నిర్ణయించడం సముచితమని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. రికార్డుల్లో ఉన్న ఆధారాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ట్రిబ్యునల్ మృతుడి వయస్సును 47 సంవత్సరాలుగా నిర్ణయించింది. మృతుడు స్వయం ఉపాధిదారుడు కాబట్టి, నేషనల్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ప్రణయ్ సేథీ కేసులో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ప్రకారం, పిటిషనర్లు మృతుడి ఆదాయంలో 25% భవిష్యత్తు అవకాశాల కోసం అర్హులు. అందువల్ల, మృతుడి నెలవారీ ఆదాయం రూ.37,500/- (రూ.30,000 + 25%) అవుతుంది. మృతుడి వార్షిక ఆదాయం రూ.4,50,000/- (రూ.37,500/- X 12) అవుతుంది. ప్రణయ్ సేథీ కేసు (పైన పేర్కొన్న)లో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో మృతుడి వ్యక్తిగత ఖర్చులకు మినహాయింపును స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. పిటిషనర్ నెం.2 మరియు 4 మృతుని వివాహిత కుమార్తెలు

కావడం, వారు మృతుడి ఆదాయంపై ఆధారపడనందున ప్రణయ్ సేథీ కేసులో (పైన పేర్కొన్న) ప్రకారం మృతుడి వ్యక్తిగత వ్యయంలో 1/3వ వంతు మినహాయించాల్సిన ఆదాయంలో 1/4వ వంతును తప్పుగా మినహాయించడం ద్వారా ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసింది. డిపెండెంట్ల సంఖ్య రెండు. అందువల్ల, మృతుడి వ్యక్తిగత ఖర్చుకు మినహాయింపును మృతుడి ఆదాయంలో 1/3 వ వంతుగా నిర్ణయించాలి. దీని ప్రకారం వార్షికాదాయంలో 1/3వ వంతు అంటే రూ.3,00,000 (రూ.4,50,000 - రూ.1,50,000/-) కోత విధించాలి . సరళా వర్మ వర్సెస్ ఢిల్లీ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కార్పొరేషన్ కేసులో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు ప్రకారం, ప్రమాద సమయంలో మృతుడి వయస్సు 47 సంవత్సరాలు కాబట్టి, మృతుడి వయస్సుకు వర్తించే తగిన గుణకం '13'. 13 గుణకాన్ని వర్తింపచేస్తే, డిపెండెన్సీ యొక్క మొత్తం నష్టం రూ.39,00,000/- (రూ.3,00,000/- X 13) అవుతుంది.

19. ప్రణయ్ సేథీ కేసు (సుప్ర) ప్రకారం పిటిషనర్ నెం.1కు రూ.48,400/- (రూ.40,000/- +10%+10%) నష్టపరిహారం చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. పిటిషనర్ నెం.1 & 3లకు రూ.36,300/- (రూ.15,000/- + రూ.15,000/- + 10% + 10% ఆస్తి, అంత్యక్రియల ఖర్చులకు కూడా అర్హులు. ట్రిబ్యునల్ రవాణా ఖర్చుల కోసం రూ.15,000/- మంజూరు చేసింది, ఇది అధిక స్థాయిలో ఉంది, అందువల్ల దీనిని రూ.15,000/- కు బదులుగా రూ.10,000/- కు తగ్గించాము.

20. అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ MVOP.నెం.1042/2017లో 18.02.2019న జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను ఈ క్రింది విధంగా సవరించాము: -

S.No.	వివరాలు	మొత్తం
1.	ఆధారపడటం కోల్పోవడం	రూ.39,00,000/-
2.	స్పౌసల్ కన్సార్షియం నష్టం (రూ.40,000/- +10%+10%)	రూ.48,400/-
3.	ఆస్తి మరియు అంత్యక్రియల ఖర్చుల నష్టం (Rs.15,000/- +Rs.15,000/- +10%+10%)	రూ.36,300/-
4.	రవాణా ఖర్చులు	రూ.10,000/-
	మొత్తం పరిహారం	రూ.39,94,700/-

20. ట్రిబ్యునల్ సంవత్సరానికి 9% వడ్డీ రేటును ఇచ్చింది, ఇది అధికమని భావిస్తూ ఈ కోర్టు సంవత్సరానికి 7.5% చొప్పున వడ్డీని మంజూరు చేస్తుంది.

21. ఫలితంగా, ఈ MACMA పాక్షికంగా అనుమతించబడింది మరియు ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన పరిహారం మొత్తాన్ని Rs.59,30,000/- నుండి Rs.39,94,700/- (ముప్పై తొమ్మిది లక్షల తొంభై నాలుగు వేల ఏడువందల రూపాయలు మాత్రమే)లకు తగ్గిస్తూ, వడ్డీతో 7.5% p.a. పిటిషన్ దాఖలు చేసిన తేదీ నుండి అమలు చేసిన తేదీ వరకు. చెప్పిన పరిహారం మొత్తాన్ని ఈ క్రింది పద్ధతిలో విభజించాలిః

మొదటి పిటిషనర్: రూ.31,15,866/- (రూ.31 లక్షల పదిహేను వేల ఎనిమిది వందల అరవై ఆరు మాత్రమే)

మూడవ పిటిషనర్ః Rs.8,78,834/- (ఎనిమిది లక్షల డెబ్బై ఎనిమిది వేల ఎనిమిది వందల ముప్పై నాలుగు రూపాయలు మాత్రమే) .

ఈ తీర్పు కాపీ అందిన తేదీ నుంచి రెండు నెలల వ్యవధిలో, ఇప్పటికే జమ చేసిన మొత్తానికి తగిన క్రెడిట్ ఇచ్చిన తరువాత, ఖర్చులు మరియు వడ్డీతో సహా ఆ మొత్తాన్ని డిపాజిట్ చేయాలని ప్రతివాది నెంబరు 1 నుండి 3 లను ఆదేశిస్తున్నాము. అటువంటి డిపాజిట్ పై, పిటిషనర్ నెం.1 మరియు 3లు , పైన సూచించిన విధంగా ఆ మొత్తాన్ని ఉపసంహరించుకోవడానికి అనుమతించబడ్డారు. పిటిషనర్ నెం.2, 4లకు సంబంధించి క్లెయిమ్ పిటిషన్ ను కొట్టివేయాల్సి ఉంటుంది, తదనుగుణంగా దాన్ని కొట్టివేస్తున్నాము. ఖర్చులకు సంబంధించి ఉత్తర్వులు లేవు.

దీనికి కొనసాగింపుగా వివిధ పిటిషన్లు ఏవైనా పెండింగ్లో ఉంటే అవి ముగించివేయబడ్డాయి.

★★★